

Anonymiseret version

Oversættelse

C-307/24 – 1

Sag C-307/24 [Momeut]ⁱ

Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement

Dato for indlevering

26. april 2024

Forelæggende ret:

Cour de cassation (Luxembourg)

Afgørelse af:

25. april 2024

Sagsøger:

NB

Sagsøgt:

Caisse pour l'avenir des enfants

1. FAKTISKE OMSTÆNDIGHEDER

- 1 Sagsøgeren, NB, bor i Belgien og arbejder i Luxembourg. Hans hustru arbejder også og oppebærer sin egen indkomst. Hun har to børn fra et tidligere forhold, som bor sammen med de to ægtefæller. Forældremyndigheden over disse børn er delt mellem moderen og den biologiske far, som skal betale et børnebidrag på 150 EUR for hvert barn.
- 2 NB har i en periode modtaget familieydelse for sin hustrus barn, som blev betalt af Caisse pour l'avenir des enfants, sagsøgte. Han blev senere frataget denne ydelse med tilbagevirkende kraft fra den 1. august 2016 med den begrundelse, at barnet ikke længere kunne anses for at være et medlem af hans familie i henhold

ⁱ Den foreliggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til navnet på en part i sagen.

til artikel 269 og 270 i den luxembourgske code de la sécurité sociale (lov om social sikring).

Retsforhandlingerne

- 3 Conseil arbitral de la sécurité sociale (ret i første instans i sager om social sikring, Luxembourg) gav sagsøgeren medhold og fastslog, at betalingen af familieydelsen til NB skulle genoptages. I appelinstansen omstødte Conseil supérieur de la Sécurité sociale (appeldomstol i sager om social sikring, Luxembourg) dommen i første instans og stadfæstede afgørelsen om fratagelse af familieydelsen. Cour de cassation (kassationsdomstol, Luxembourg) skal nu tage stilling til en kassationsappel iværksat til prøvelse af appelafgørelsen.

Den appellerede dom afsagt i appelinstansen

- 4 Loi du 23 juillet 2016 (lov af 23.7.2016), som trådte i kraft den 1. august 2016, ændrede socialsikringsloven. I henhold til denne lovs nye artikel 269 og 270 kan ægtefællens børn ikke længere anses for at være familiemedlemmer til grænsearbejderen. I dom af 2. april 2020 (Caisse pour l'avenir des enfants, C-802/18 EU:C:2020:269), fastslog Domstolen, »at en familieydelse, der er knyttet til en grænsearbejders udøvelse af lønnet beskæftigelse i en medlemsstat, udgør en social fordel i disse bestemmelsers forstand« (præmis 23), og at EU-retten »er til hinder for bestemmelser i en medlemsstat, hvorefter grænsearbejdere kun har ret til en familieydelse, som er knyttet til deres udøvelse af lønnet beskæftigelse i denne medlemsstat, for deres egne børn, og ikke for deres ægtefælles børn, som de ikke har noget slægtskabsforhold til, men som de forsørger, selv om alle børn, som bor i denne medlemsstat, har ret til denne ydelse« (præmis 71).
- 5 Ved anvendelse af artikel 2, nr. 2), litra c), i direktiv 2004/38/EF skal grænsearbejderen forsørge sin ægtefælles barn for at have ret til at modtage familieydelsen. Appeldomstolen er af den opfattelse, at Domstolen ikke har anerkendt, at grænsearbejderen har mulighed for at fremlægge et sådant bevis i forbindelse med formodningen i artikel 2, nr. 2), litra c), første del, i direktiv 2004/38, for så vidt angår stedbørn, idet denne formodning er forbeholdt direkte efterkommere af grænsearbejderen, som formodes at være familiemedlemmer, når de er under 21 år (og familiemedlemmer over 21 år, hvis det er godtgjort, at de fortsat forsørges af grænsearbejderen).
- 6 Domstolen har præciseret, at status som familiemedlem, der forsørges af arbejdstageren, følger af *faktiske forhold*, »som det tilkommer administrationen og i givet fald de nationale retter at vurdere. Status som familiemedlem til en grænsearbejder, der forsørges af sidstnævnte, kan således – for så vidt angår situationen for barnet af denne arbejdstagers ægtefælle [...] – følge af objektive elementer, såsom eksistensen af en fælles bopæl for denne arbejdstager og den studerende, uden at det er nødvendigt at fastslå, hvad der er grunden til grænsearbejderens bidrag til forsørgelse af studenten eller til at anslå den nøjagtige størrelse deraf« (dom af 15.12.2016, Depesme m.fl., C-401/15 – C-

403/15 EU:C:2016:955, præmis 60, og af 2.4.2020, Caisse pour l'avenir des enfants, C-802/18 EU:C:2020:269, præmis 50).

- 7 Retten i første instans tog med rette hensyn til den fælles bopæl som et kriterium ved vurderingen af, om den berørte person forsørger sin ægtefælles børn. Imidlertid følger det af Domstolens udtalelser, at dette kriterium ikke er det eneste, der indgår i vurderingen, eftersom det kun blev anført som eksempel for at illustrere det bredere begreb om objektive elementer.
- 8 Det er ubestridt, at børnene bor i den husholdning, som den berørte person deler med sin hustru, at børnenes biologiske mor oppebærer sin egen indkomst, at forældremyndigheden er delt, og at den biologiske far skal betale et børnebidrag for hvert barn. Heraf følger, at moderen er i stand til at varetage halvdelen af sine børns forsørgelse, som hun er forpligtet til i forbindelse med skilsmissen. Det bør erindres, at hver af de biologiske forældre principielt skal bidrage til de fælles børns forsørgelse og uddannelse i forhold til deres midler, den anden forælders midler og barnets behov, og hvis de bliver skilt, skal bidraget til deres forsørgelse ske ved et børnebidrag, som efter omstændighederne betales fra den ene forælder til den anden. Det er dermed de biologiske forældre, som afholder alle udgifterne til forsørgelsen af barnet.
- 9 Denne konklusion ændres ikke af dokumentationen for overførsler foretaget af NB vedrørende løbende husholdningsudgifter, eftersom det ikke fremgår af disse elementer, at det kun er ham, der betaler ind på den konto, der betales fra, og det ikke er specificeret, for hvilket barn disse udgifter er blevet afholdt. I fraværet af andre elementer er det ikke tilstrækkeligt godtgjort, at stedfaderen afholder udgifterne til forsørgelsen af børnene.

2. ANBRINGENDER TIL STØTTE FOR KASSATIONSAPPELLEN

Det første anbringende, første led

- 10 Det følger af fast retspraksis, at status som familiemedlem til en arbejdstager er et begreb, der er underlagt »princippet om, at der skal anlægges en udvidende fortolkning af bestemmelserne til gennemførelse af arbejdskraftens frie bevægelighed, som er et af Unionens grundlæggende principper« (dom af 15.12.2016, Depesme m.fl., C-401/15 – C-403/15, EU:C:2016:955, præmis 58, og af 18.6.1987, Lebon, 316/85, EU:C:1987:302, præmis 21-23). Dette princip om udvidende fortolkning finder anvendelse, »når der er tale om en grænsearbejders bidrag til forsørgelsen af den pågældendes ægtefælle eller anerkendte partners børn« (dom af 15.12.2016, Depesme m.fl., C-401/15 – C-403/15, EU:C:2016:955, præmis 59). Ved anvendelse af dette princip har Domstolen fastslået, at »[s]tatus som familiemedlem til en grænsearbejder, der forsørges af sidstnævnte«, ikke forudsætter, »at den pågældende har krav på underhold«, idet der derimod er tale om »faktiske forhold«, og denne status kan »følge af objektive elementer, såsom eksistensen af en fælles bopæl for denne arbejdstager og den studerende, uden at det er nødvendigt at fastslå, hvad der er grunden til grænsearbejderens bidrag til

forsørgelse af studenten eller til at anslå den nøjagtige størrelse deraf« (dom af 15.12.2016, Depesme m.fl., C-401/15 – C-403/15, EU:C:2016:95, præmis 60), og at dette krav om, at grænsearbejderen forsørger sin ægtefælles barn, beror på »faktiske forhold, som det tilkommer administrationen og i givet fald de nationale retter at vurdere på grundlag af den af den berørte person fremlagte dokumentation, uden at det er nødvendigt, at disse fastslår, hvad der er grunden til dette bidrag, eller anslår den nøjagtige størrelse deraf« (dom af 2.4.2020, Caisse pour l'avenir des enfants, C-802/18 EU:C:2020:269, præmis 50).

- 11 Den appellerede dom fastholdt dog en restriktiv fortolkning af status som »familiemedlem« til grænsearbejderen, idet den underordnede arbejdstagerens bidrag under »grunden til dette bidrag«, hvad enten den var knyttet til de biologiske forældres manglende bidrag eller ej, og en vurdering af dette bidrags »størrelse« i forhold til de biologiske forældres bidrag, hvilket er i strid med Domstolens praksis.

Det første anbringende, andet led

- 12 I henhold til artikel 2, nr. 2), litra c), i direktiv 2004/38/EF formodes det, at børn under 21 år forsørges af unionsborgeren. Denne formodning finder anvendelse på børn af ægtefæller til grænsearbejdere, således som det fremgår af generaladvokatens forslag til afgørelse i sag C-401/15 – C-403/15, punkt 70 og 71, som udtrykkeligt blev bekræftet i Depesme m.fl.-dommen, C-401/15 – C-403/15, EU:C:2016:955, præmis 61-62 (vedrørende en arbejdstager, som var »stedforælder« til en studerende). Det følger også af princippet om udvidende fortolkning af begrebet familiemedlem til arbejdstagere, at denne løsning bør anvendes. Idet den appellerede dom afviste at anerkende, at NB kunne nyde godt af denne formodning, tilsidesatte den artikel 2, nr. 2), i direktiv 2004/38/EF.

Det første anbringende, tredje led

- 13 Artikel 45 TEUF vedrørende arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen forudsætter afskaffelse af enhver i nationaliteten begrundet forskelsbehandling af medlemsstaternes arbejdstagere, for så vidt angår beskæftigelse, aflønning og øvrige arbejdsvilkår. Domstolen har fastslået, at artikel 1, litra i), og artikel 67 i forordning nr. 883/2004, sammenholdt med artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 492/2011 og artikel 2, nr. 2), i direktiv 2004/38, skal fortolkes således, at de er til hinder for bestemmelser i en medlemsstat, hvorefter grænsearbejdere kun har ret til en familieydelse [...] for deres egne børn, og ikke for deres ægtefælles børn, som de ikke har noget slægtskabsforhold til, men som de forsørger, selv om alle børn, som bor i denne medlemsstat, har ret til denne ydelse. Idet den appellerede dom fastslog dette, tilsidesatte den princippet om »arbejdskraftens frie bevægelighed og forbuddet mod direkte eller indirekte forskelsbehandling«, som er fastsat i førnævnte bestemmelser.

Det første anbringende, fjerde led (subsidiært)

14 Det er nødvendigt at forelægge de nedenfor anførte præjudicielle spørgsmål, hvis Cour de cassation (kassationsdomstol) forkaster de tre første led af det første anbringende (idet en ubegrundet afvisning af at forelægge et præjudicielt spørgsmål giver mulighed for et traktatbrudsspørgsmål og udgør en tilsidesættelse af EMRK's artikel 6):

1. *Er princippet om, at der skal anlægges en udvidende fortolkning af bestemmelserne til gennemførelse af arbejdskraftens frie bevægelighed, som er et af Unionens grundlæggende principper (Depesme m.fl.-dommen, [...] præmis 58) til hinder for, at bestemmelser i en medlemsstat fortolkes således, at grænsearbejdere ikke kan modtage en familieydelse, som er knyttet til, at de udøver en lønnet aktivitet i denne medlemsstat, for deres ægtefællers børn, når disse børn bor sammen med grænsearbejderen og denne bidrager til udgifterne til den husholdning, som barnet tilhører, med den begrundelse, at barnets biologiske forældre også bidrager eller også er i stand til at bidrage til dets forsørgelse?*

2. *Finder formodningen i henhold til artikel 2, nr. 2), litra c), i direktiv 2004/38/EF, hvorefter børn under 21 år formodes at blive forsørget af unionsborgeren, anvendelse på børn af ægtefæller til grænsearbejdere, som bor i deres husholdning?*

3. *Er princippet om »arbejdskraftens frie bevægelighed« og forbuddet mod forskelsbehandling, som følger af artikel 45, stk. 1 og 2, TEUF samt artikel 1, litra i), og artikel 67 i forordning (EF) nr. 883/2004, sammenholdt med artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 492/2011 og artikel 2, nr. 2), i direktiv 2004/38/EF, til hinder for, at bestemmelser i en medlemsstat fortolkes således, at grænsearbejdere ikke kan modtage en familieydelse, som er knyttet til, at de udøver en lønnet aktivitet i denne medlemsstat, for deres ægtefællers børn, når disse børn bor sammen med grænsearbejderen og denne bidrager til udgifterne til den husholdning, som barnet tilhører, med den begrundelse, at barnets biologiske forældre også bidrager til dets forsørgelse, mens alle børn i samme situation, som er bosiddende i denne medlemsstat, har ret til at modtage denne ydelse?*

Det andet anbringende

15 Det er blevet gjort gældende, at den appellerede dom tilsidesatte artikel 1 i 12. tillægsprotokol til EMRK og EMRK's artikel 14, som finder anvendelse på retten til sociale ydelser. Ved vurderingen af, om der er sket forskelsbehandling som omhandlet i disse bestemmelser, lægger Menneskerettighedsdomstolen »stor vægt« på Domstolens konklusioner. Sidstnævnte har allerede konstateret den diskriminerende karakter af en række luxembourgiske bestemmelser (f.eks. dom af 20.6.2013, Giersch m.fl. (C-20/12, EU:C:2013:411), af 14.12.2016, Bragança Linares Verruga m.fl. (C-238/15, EU:C:2016:949), eller af 10.7.2019, Aubriet (C-410/18, EU:C:2019:582). Idet den fastholdt en restriktiv fortolkning af status som »familiemedlem« til en grænsearbejder, medførte den appellerede dom i strid med de ovennævnte bestemmelser en ny ulovlig forskelsbehandling mellem grænsearbejdere og bosiddende arbejdstagere, hvilket udgør en indirekte

forskelsbehandling på grundlag af nationalitet og ikke hviler på noget legitimt formål.

3. COUR DE CASSATIONS (KASSATIONSDOMSTOL) UNDERSØGELSE L'ANALYSE DE LA COUR DE CASSATION

Fortolkningen af EU-retten

- 16 Domstolen har fastslået, at grænsearbejderens ret til at modtage familieydelsen for sin ægtefælles barn, som han ikke har noget slægtskabsforhold til, er undergivet den forudsætning, at han opfylder betingelsen om at forsørge dette barn (dom af 2.4.2020, Caisse pour l'avenir des enfants, C-802/18 EU:C:2020:269).
- 17 Som begrundelse for afgørelsen om fratagelse af familieydelsen og ved anvendelse af dette kriterium
- fastslog appeldomstolen implicit, men nødvendigvis, at dokumentationen for et registreret partnerskab mellem grænsearbejderen og børnenes mor og for, at grænsearbejderen, dennes partner og børnene havde fælles bopæl, hverken isoleret eller samlet set var egnet til at godtgøre, at betingelsen var opfyldt,
  - fastslog appeldomstolen, at de to biologiske forældre var i stand til at bidrage og faktisk bidrog til forsørgelsen af børnene, eftersom moderen udøvede en erhvervsaktivitet og faderen skulle betale et børnebidrag på 150 EUR for hvert barn, og udledte heraf, at »det er de biologiske forældre, som afholder alle udgifterne til forsørgelsen af børnene«,
  - fastslog appeldomstolen, at dokumentationen for overførsler vedrørende løbende husholdningsudgifter ikke var tilstrækkelig til at godtgøre, at NB forsørgede børnene, eftersom det ikke var godtgjort, at det kun var ham, der betalte ind på den konto, hvorfra betalingerne blev foretaget.
- 18 Begrebet »forsørge« blev oprindeligt anvendt af Domstolen for at angive, at en grænsearbejder kan nyde godt af en social fordel i form af en statslig ydelse, i hovedsagen økonomisk støtte til videregående uddannelse, for sit eget barn, når vedkommende fortsat forsørger dette barn (dom af 26.2.1992, C-3/90, Bemini, ECLI:EU:C:1992:89, præmis 25 og 29, 8.6.1999, C-337/97, Meeusen, ECLI:EU:C:1999:284, præmis 19, 14.6.2012, C-542/09, Europa-Kommissionen mod Nederlandene, ECLI:EU:C:2012:346, præmis 35, og af 20.6.2013, C-20/12, Guirsch, ECLI:EU:C:2013:411, præmis 39), uden at begrebet er blevet defineret i disse domme.
- 19 Efterfølgende har Domstolen, stadig i forbindelse med en social fordel bestående i støtte til videregående uddannelse, men angående et barn, som ikke har noget

slægtskabsforhold til grænsearbejderen, præciseret betydningen af udtrykket »forsørge«, idet den indledningsvis fastslog, at dette begreb ikke »forudsætter, at den pågældende har krav på underhold« (dom af 15.12.2016, Depesme m.fl., C-401/15 – C-403/15, EU:C:2016:955, præmis 58), og herefter tilføjede, at »status som familiemedlem, der forsørges af arbejdstageren, følger af faktiske forhold. Der er tale om et familiemedlem, som forsørges af arbejdstageren, uden at det er nødvendigt at fastslå, hvad der er grunden til denne forsørgelse, og at rejse det spørgsmål, om den pågældende er i stand til at sørge for sine fornødenheder gennem lønnet beskæftigelse« (præmis 58 og 59). Domstolen konkluderede, at »status som familiemedlem, der forsørges af arbejdstageren, følger af faktiske forhold, som det tilkommer medlemsstaten, og i givet fald de nationale retter, at vurdere. Status som familiemedlem til en grænsearbejder, der forsørges af sidstnævnte, kan således – for så vidt angår situationen for barnet af denne arbejdstagers ægtefælle eller anerkendte partner – følge af objektive elementer, såsom eksistensen af en fælles bopæl for denne arbejdstager og den studerende, uden at det er nødvendigt at fastslå, hvad der er grunden til grænsearbejderens bidrag til forsørgelse af studenten eller til at anslå den nøjagtige størrelse deraf« (præmis 60).

- 20 Domstolen har senere anvendt kriteriet om at »forsørge« på spørgsmålet om, hvorvidt grænsearbejderen kan modtage en familieydelse for et barn, som vedkommende ikke har noget slægtskabsforhold til, og fastslog i præmisserne til sin afgørelse, at »der ved barn af en grænsearbejder, som indirekte kan nyde godt af de sociale fordele, der er omhandlet i sidstnævnte bestemmelse, ikke kun skal forstås et barn, der har et slægtskabsforhold med denne arbejdstager, men også et barn af den nævnte arbejdstagers ægtefælle eller registrerede partner, når arbejdstageren forsørger dette barn. Ifølge Domstolen følger dette sidstnævnte krav af faktiske forhold, som det tilkommer administrationen og i givet fald de nationale retter at vurdere på grundlag af den af den berørte person fremlagte dokumentation, uden at det er nødvendigt, at disse fastslår, hvad der er grunden til dette bidrag, eller anslår den nøjagtige størrelse deraf« (dom af 2.4.2020, Caisse pour l'avenir des enfants, C-802/18 EU:C:2020:269, præmis 50). Domstolen anså det for vigtigt at præcisere, at »barnets biologiske far ikke betaler underholdsbidrag til moderen. FV, som er ægtefælle til HY's mor, forsøger således tilsyneladende dette barn, hvilket det dog tilkommer den forelæggende ret at efterprøve« (præmis 52).
- 21 Domstolen fastslog endvidere, at »begrebet »familiemedlem« til en grænsearbejder, som indirekte kan nyde godt af ligebehandlingen i henhold til artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 492/2011, svarer til begrebet »familiemedlem« som omhandlet i artikel 2, nr. 2), i direktiv 2004/38, som omfatter ægtefællen eller en partner, med hvem en unionsborger har indgået et registreret partnerskab, og direkte efterkommere samt direkte efterkommere af ægtefællen eller partneren, som ikke er fyldt 21 år, eller som forsørges af unionsborgeren. Domstolen har i denne forbindelse bl.a. taget hensyn til første betragtning til samt artikel 1 og artikel 2, stk. 2, i direktiv 2014/54« (præmis 51).

- 22 Cour de cassation (kassationsdomstol) udleder af konklusionen om, at begrebet »forsørge« beror på faktiske forhold, at der ikke er tale om et rent faktisk begreb, som er underlagt Domstolens og Cour de cassations (kassationsdomstol) prøvelse, men at formuleringen tager sigte på at understrege, at dette udtryk skal forstås uafhængigt af barnets ret til underhold (jf. dom af 15.12.2016, Depesme m.fl., C-401/15 – C-403/15, EU:C:2016:955, præmis 58).
- 23 Cour de cassation (kassationsdomstol) udleder endvidere af det ovenstående, at begrebet »forsørge« i forbindelse med reglerne for sociale fordele udgør et selvstændigt EU-retligt begreb, der kræver en ensartet anvendelse og fortolkning.
- 24 En sådan ensartet fortolkning er imidlertid ikke sikret i øjeblikket henset til de spørgsmål, som opstår på baggrund af de omtvistede forhold.
- 25 I denne henseende er Cour de cassation (kassationsdomstol) i tvivl om rækkevidden af det eksempel, der anvendes i dom af 15. december 2016, Depesme m.fl. (C-401/15 – C-403/15, EU:C:2016:955, præmis 60) om »objektive elementer, såsom eksistensen af en fælles bopæl for denne arbejdstager og den studerende«, dels med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt dette forhold blot anføres som et eksempel eller derimod som en betingelse, i hvilket tilfælde der opstår det spørgsmål, om der er tale om en tilstrækkelig eller en nødvendig betingelse, og dels med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt det har betydning, hvordan den fælles husholdning finansieres, idet det i så fald skal undersøges, om grænsearbejderen bidrager delvist til eller varetager hele denne finansiering.
- 26 Hvad angår barnets behov, som skal tages i betragtning, og som grænsearbejderen sørger for, er Cour de cassation (kassationsdomstol) i tvivl om, hvorvidt det kun er fortæringsmæssige behov og elementære fornødenheder, der skal indgå i vurderingen (mad, tøj, logi, pasning, osv.), eller om der skal tages hensyn til generelle udgifter af enhver art, herunder udgifter til fornøjelser eller simpel komfort (mobiltelefon, restaurantbesøg, kørekort, osv.) eller endda udgifter til luksus (regelmæssige køb af elektronisk udstyr, ferier i udlandet, osv.), som tager sigte på at sikre en vis levestandard.
- 27 Hvad angår den måde, hvorpå grænsearbejderen forsørger barnet, er Cour de cassation (kassationsdomstol) i tvivl om, hvorvidt grænsearbejderens bidrag til forsørgelsen af barnet skal ske i form af direkte betalinger til barnet, eller om det kan ske i form af afholdelse af udgifter i barnets interesse. I samme forbindelse opstår det spørgsmål, om udgiften, således som det synes at fremgå af Parquet généraux (anklagemyndigheden) konklusioner, skal afholdes i barnets specifikke, dvs. eksklusive, interesse, eller om udgifter, som afholdes i kernefamiliens fælles interesse (afdrag på realkreditlån, husleje, køb af udstyr til fælles brug, osv.) kan indgå i vurderingen. Ligeledes angående den konkrete metode opstår det spørgsmål, om udgifter, som afholdes af grænsearbejderen til *forsørgelsen af barnet* skal udvise en vis regelmæssig eller periodisk karakter (lån til finansiering af fast ejendom, husleje, udgifter til el og varme, telefonregninger, osv.), eller om der også skal tages hensyn til afholdelse af punktvis udgifter (lejlighedsvis køb

af tøj, mv.). Endelig er Cour de cassation (kassationsdomstol) i lyset af Domstolens konklusion om, at det ved vurderingen af de faktiske forhold ikke er nødvendigt at fastslå, hvad der er grunden til grænsearbejderens bidrag, eller at anslå den nøjagtige størrelse deraf (dom af 15.12.2016, Depesme m.fl., C-401/15 – C-403/15 EU:C:2016:955, præmis 64, og af 2.4.2020, Caisse pour l'avenir des enfants, C-802/18 EU:C:2020:269, præmis 50), i tvivl om, hvorvidt ethvert bidrag, uanset hvor lille, skal tages i betragtning, eller om det skal være på et vist niveau, og i sidstnævnte tilfælde om dette kriterium skal vurderes i forhold til barnets behov eller i forhold til grænsearbejderens økonomiske situation.

- 28 Midlernes oprindelse kan give anledning til yderligere spørgsmål, idet grænsearbejderen i visse tilfælde med sin ægtefælle eller sin registrerede partner, som er forælder til barnet, har en fælles bankkonto, som er blevet anvendt til at betale de udgifter, der er blevet fremlagt i forbindelse med sagen for at godtgøre, at betingelsen om at »forsørge« barnet er opfyldt, uden at det kun er grænsearbejderen, der betaler ind på denne konto, og uden at det fastslås, i hvilket omfang vedkommende betaler ind på denne konto; i så fald opstår det spørgsmål, om bidraget til barnets behov hidrører fra grænsearbejderen.
- 29 Cour de cassation (kassationsdomstol) er desuden i tvivl om rækkevidden af Domstolens præcisering i dom af 15. december 2016, Depesme m.fl. (C-401/15 – C-403/15, ECLI:EU:C:2016:955, præmis 62), hvorefter »EU-lovgiver er af den opfattelse, at børn under alle omstændigheder formodes at skulle forsynes, indtil de fylder 21 år«, angående det spørgsmål, om ethvert barn under 21 år alene på grundlag af denne aldersbetingelse eller sammenholdt med andre forhold skal anses for at få sine behov dækket af grænsearbejderen.
- 30 Der er desuden behov for at undersøge spørgsmålet om forældrenes bidrag til barnets behov. Forældrene er ved lov underlagt en underholdspligt – i modsætning til grænsearbejderen, som ikke er underlagt en sådan forpligtelse. Kriteriet om at »forsørge« barnet kræver derimod en faktisk vurdering af sidstnævnte. Der opstår derfor det spørgsmål, om det er tilstrækkeligt at fastslå, at forældrene har en underholdspligt, samt omfanget heraf, for at udelukke, at der foreligger et bidrag fra grænsearbejderen, eller om det ydermere skal konstateres, at forældrenes underholdspligt er blevet fastsat til et passende beløb, og at de reelt opfylder deres underholdspligt, således at der ikke er behov for et supplerende bidrag fra grænsearbejderen. I fraværet af faktisk betaling af et sådant bidrag opstår det spørgsmål, om det skal efterprøves, om grænsearbejderens ægtefælle eller registrerede partner i det mindste har forsøgt at iværksætte fuldbyrdelesforanstaltninger, og om grænsearbejderens bidrag i sidste ende kompenserer for manglende betaling fra en af forældrene. Hvad angår dette bidrag til barnets underhold og spørgsmålet om, hvorvidt det er fastsat til et passende beløb, kan det muligvis have en betydning, om denne fastsættelse er sket ved en retsafgørelse eller ved aftale. Disse forhold kan være forbundet med det førnævnte spørgsmål om, hvilke udgifter til barnet der skal tages i betragtning. Såfremt det kun er udgifter til fortæring og elementære fornødenheder, der skal indgå i vurderingen, dækker forældrenes underholdspligt i princippet disse behov, således

at der ikke er behov for et yderligere eller supplerende bidrag fra grænsearbejderen for at dække disse behov.

- 31 Hvad angår forholdet til barnets anden forælder, er der endvidere behov for at afklare, om det er relevant at undersøge den måde, hvorpå barnet bor skiftevis hos de to forældre, idet en udvidet samværs- og indkvarteringsret i princippet kan medføre, at den anden forælder påtager sig mere omfattende underholdspligter i form af naturalydelse, således at det i mindre grad er nødvendigt, at grænsearbejderen dækker barnets behov.
- 32 Disse spørgsmål skal i princippet besvares på grundlag af et princip om udvidende fortolkning af bestemmelserne til gennemførelse af arbejdskraftens frie bevægelighed (dom af 15.12.2016, C-401/15 – C-403/15, Depesme m.fl., ECLI:EU:C:2016:955, point 58), og dermed eventuelle begrænsninger af et sådant princip om udvidende fortolkning.
- 33 På baggrund af disse betragtninger indgiver Cour de cassation (kassationsdomstol) en anmodning om præjudiciel afgørelse til Domstolen.

4. DE PRÆJUDICIELLE SPØRGSMÅL

- 34 Cour de cassation (kassationsdomstol) forelægger følgende spørgsmål:

1 a) Skal betingelsen om at »forsørge« et barn, som er grundlaget for status som familiemedlem som omhandlet i EU-rettens bestemmelser som fortolket i Domstolens praksis i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed og en grænsearbejders modtagelse af en social fordel, som er knyttet til dennes udøvelse af lønnet beskæftigelse i en medlemsstat, for vedkommendes ægtefælles eller registrerede partners barn, som vedkommende ikke har noget slægtskabsforhold til, i sig selv eller sammenholdt med princippet om udvidende fortolkning af bestemmelserne til gennemførelse af arbejdskraftens frie bevægelighed, fortolkes således, at den er opfyldt, og dermed giver ret til at modtage den sociale fordel,

- alene som følge af ægteskabet eller det registrerede partnerskab mellem grænsearbejderen og en af barnets forældre
- alene som følge af, at grænsearbejderen og barnet har fælles bopæl eller opholdssted
- alene som følge af, at grænsearbejderen afholder generelle udgifter af enhver art for barnet, selv om de
  - o dækker andre behov end de grundlæggende og forførelsesmæssige
  - o betales til en tredjepart og kun indirekte gavner barnet

- o ikke betales i barnets eksklusive eller specifikke interesse, men gavner hele husholdningen
  - o kun er lejlighedsvis
  - o er mindre end dem, der afholdes af forældrene
  - o kun er af mindre betydning i forhold til barnets behov
- alene som følge af, at udgifterne dækkes af en fælles konto for grænsearbejderen og dennes ægtefælle eller registrerede partner, som er barnets forælder, uanset hvorfra midlerne på denne konto hidrører
  - alene som følge af, at barnet er under 21 år?

1 b) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal betingelsen om at »forsørge« da fortolkes således, at den er opfyldt og dermed giver ret til at modtage den sociale fordel, når det er godtgjort, at to eller flere af disse omstændigheder foreligger?

2) Skal betingelsen om at »forsørge« et barn, som er grundlaget for status som familiemedlem som omhandlet i EU-rettens bestemmelser som fortolket i Domstolens praksis i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed og en grænsearbejders modtagelse af en social fordel, som er knyttet til dennes udøvelse af lønnet beskæftigelse i en medlemsstat, for vedkommendes ægtefælles eller registrerede partners barn, som vedkommende ikke har noget slægtskabsforhold til, i sig selv eller sammenholdt med princippet om udvidende fortolkning af bestemmelserne til gennemførelse af arbejdskraftens frie bevægelighed, fortolkes således, at den ikke er opfyldt, og dermed udelukker retten til at modtage den sociale fordel,

- alene som følge af, at barnets forældre er underlagt en underholdspligt, uanset
  - o om denne underholdspligt er fastsat ved en retsafgørelse eller ved aftale
  - o hvilket beløb denne underholdspligt er fastsat til
  - o om den, der har pligt til at betale dette bidrag, reelt betaler det
  - o om grænsearbejderens bidrag kompenserer for manglende betaling fra en af barnets forældre
- alene som følge af, at barnet i perioder bor hos den anden forælder i forbindelse med udøvelsen af en indkvarterings- eller samværsret, delt bopæl eller en anden model?